

Sedma glava **BOLNATA MERI**

- Mr Percy, may I go out? - po edno vreme se nadigna Merito, uzhasno preblednjala.

- Yes, you may... But... what's the matter? Are you sick?

- Oh, yes, I'm very sick.

Merito izleze, kato edva se vlacheshe.

- Moga li da ja pridruzha? - izvika Emo.

- Da, da, mozhe da padne - odgovori zagrizheno Mistyr Pyrsi.

Emo izhvrykna ot stajata i nastigna Merito.

- Ima li ti neshto, ili?

- Ha-ha-ha! Ti pyk!

- Shtom go pomoli po anglijski, javno nishto ti njama. Vprochem, trjabva da otidesh na psihiatyr.

- Zashto?

- Hm! Zashto! Zashtoto kogato trjabva da govorish na anglijski, mylchish kato pyn.

- Tova ne znachi, che sega sym otkachila.

- Malko me symnjava.

- Po-dobre ti da otidesh, zashtoto ot vreme navreme te prihvashtat edni...

- Kakvi?

- Ami takiva.

- Javno, che ti myrda neshto. Tova trjabvashe da go napravish, da rechem, po fizika, ili sega, kakvo ostava?

- Matematika i himija.

- A taka! Matematika i himija! Malko li e to?

- Che az moga pak da go napravja. Da ne mislish, che sym tolkova...

- Glupava.

- E-e! Ti pyk!

- Ami ne! Ne si glupava!

- Ne sym ami!

- Da, da, ne si.

- Stiga!

- Dobre, de! Njama poveche. Hajde da otidem v sladkarnicata.

- Ako me pocherpish.

- Bre! Za kakvo si pravi ustata!

- Nali si kavaler!

- Gluposti! Ama da ne si pomislish neshto, mozhesh da si spokojna, che shte te pocherpja.

- Njama da si bryknesh dylboko v dzhoba.

- Razbira se, vyobshte njama da si brykna, zashtoto i ne pechelja.

- Ja, gledaj, kolko syznatelen bil!

- Ami kak?

- Gledam te i ti se chudja. Dokato hodish na uchilishte, estestveno, ne mozhesh da pechelish. Majka ti i bashta ti sa dlyzhni da ti davat pari.

- Bre! Ti zashto ne stanesh advokat?

- Zashto?

- Ami, mnogo znaesh.

- Che zashto? Ne e li taka?

- A, taka e, taka e. Samo che az ne mislja kato tebe.

- Az ti kazah, che si mnogo syznatelen.

- Da, razbrah. Kakvo iskash da ti kupja?

- Edna kifla i edna boza ot osem.

- Ja, gledaj!

- Kakvo, mnogo li e?
- A, kak shte e mnogo. Prosto vyzklicavam.
- Znaesh li kak e boza na anglijski?
- Otde shte znam.
- Da, ama az znaja. Boza si e boza, samo che se pishe s
ejch nakraja.

- Ti go znaesh mnogo tozi anglijski, samo deto ne
mozhesh da stoish v klas.

- Ami ti zashto izleze sled men?

- Az li? Prosto taka.

- A, da! Prosto taka! I na tebe ne ti se stoeshe v klas, pyk
vikash po mene.

- Hajde, po-byrzo si pij bozata, che zvynecyt bi.

- Ej sega.

Kogato vljazoha v klasnata staja, kakto vinagi vidjaha
uzhasna byrkotija. Vsichko tova beshe zaradi malkata gumena
topka. Podhvyrjljaha ja, vzimaha ja, bieha se, drashteha se,
blyskaha se, kreshtjaha – vsichki zaedno – i momicheta, i
momcheta. Momchetata mnogo lesno se ostavjaha da im vze
mat topkata, zashtoto mozhe bi im praveshe udovolstvie. V takiva
momenti momichetata likuvaha.

- Kiro, ej, Kiro! – provikna se Emo ot vratata. – Vikat te
na telefona.

“Na telefona” znacheshe v koridora. Kiro izhvyrcha ot
stajata.

- Koj me vika?

- Edna madama.

- Kyde?

- Ej tam.

- Ja, gledaj! Kiro samo s kakvi madami hodi! – kaza
Slavcho i se zahili. Posle popita Emo: – Ami ti kyde beshe?

- V sladkarnicata. Cherpil Merito.

- Bre!
 - Kakvo “bre”?
 - Tazi esnafka!
 - Znam, che e takava. Dazhe dopredi malko mi razvivashe razni teorii. Ostavi se!
 - Tja e nenormalna.
 - Az j kazah neshto podobno.
 - Anglomanka.
 - Kato si e slozhila anglijsko zaglavie, misli, che e neshto – namesi se v razgovora i Pesho, kojto hvyrlyashe navsjakyde po edno uho.
 - Takava si e tja – kaza Emo. – Ne mozhesh ja opravi.
 - Otkyde znaesh, che njama da ja opravja? – sys samochuvstvie popita Pesho.
 - Znam, ami! Tja tebe mozhe da opravi, a ne ti nejа.
 - Ja-a!
 - Ja-a, ja! Hajde, opitaj.
 - Zashto ne!
 - Dobre de, a kak?
 - Shte namerja nachin.
 - Po-dobre da si stoish na spokojstvie.
 - Ami!
 - Pravi, kakvoto shtesh!
 - Shte vidish! Krotka kato agynce shte ja napravja!
 - Ha-ha-ha! – zasmja se Slavcho, a Pesho vleze v stajata.
 - Prikazva napred-nazad – kaza Emo.
 - Kakvo da go pravish?
 - Puskaj go da pase!
 - Ne me interesuva.
 - Nito pyk mene.
- Sled malko izleze Krystjo i kaza:

- Hajde da napravim edna cherta na poda i da ostavim malyk otvor, che da karame ottam da minavat zajcite.

- Hajde – syglasiha se Emo i Slavcho.

Otnachalo “zajcite”, t.e. devetoklasnicite se opitvaha da se syprotivljavat, no Krystjo, Emo i Slavcho gi “vkaraha v relsite”. I te ne znaeha zashto pravjat tova, no sigurno, za da se zabavljavat.

- Edinajseti “B” klas sa huligani! – izvika edno momichence i pobegna, kato se shmugna zad Emo.

- Dryzhte zaeka! – izvika Slavcho i drugite se razsmjaha.

- Ja, gledaj! Tezi zajci pochnaha mnogo da znajat – izvika Emo, sled kato nakara njakolko devetoklasnichki da minat “prez vratata”.

Te, estestveno, ne mu ostanaha dlyzhni i vdignaha edna olelija, che nashite geroi se otkazaha ot po-natatyshnoto zabavlenie.

Zvynecyt za uchitelja udari.